

Khi mặt trời đang sà dần xuống biển , đất trời chuyển màu vàng lấp lánh trên mặt biển , hoàng hôn cùng những cơn gió chiều lãnh du khẽ lay động tâm hồn anh , gọi nhớ đến những kỷ niệm đã qua ..anh mặc chiếc áo Polo trắng , quần Tây đứng nắm tay cô trong chiếc váy trắng tạo nên một khung cảnh lãng mạn ..cô lay người anh :

- sao không thấy anh nói gì hết vậy ..im lặng hoài ..

Anh quay sang nhìn cô rồi mỉm cười :

- chỉ là sau sáu năm không một lần đặt chân tới đây , trong lòng anh bỗng có một vài cảm xúc..

- có phải anh nhớ đến chị ấy ?

Anh ngạc nhiên rồi nheo mắt nhìn cô .. cô cười , hít thở một hơi thật sâu trong gió , mái tóc dài tung bay phấp phới ..

- em biết , mỗi tình đầu là tình khó quên , dù có đi đâu về đâu người ta cũng mãi hoài niệm về .. nên em tin anh cũng đang có chút gì đó trong lòng về kỷ niệm hai người tại nơi đây ..

Anh chăm chú nhìn cô ..

Cô :

- biết vì sao em biết đúng không ..vì anh nè , mỗi tình đầu của em nên em hiểu rõ này , trong sáng , đơn thuần và nhẹ nhàng tình yêu đầu đời ...

Anh ôm cô vào lòng :

- mỗi tình đầu dạy anh biết cách trân trọng người bên cạnh mình , dạy anh biết cách biến bản thân mình trở nên ưu tú , nhưng đó chỉ là quá khứ ..còn em mới là hiện tại và tương lai .. Nói rồi anh cùng cô nắm tay nhau đi trên bãi cát , cùng nhau trao những nụ hôn trước biển , cùng nhau chụp những tấm hình với mọi cảm xúc .. cho đến khi bước chân cô đã trở nên mệt mỏi , anh tình nguyện cúi xuống cõng cô trên lưng mình ..

Thư từ xa đứng cùng vệ sỹ ..

Vệ sỹ :

- phu nhân , mỗi tối cô đều đến để ngắm hoàng hôn ạ ?

Thư mắt nhắm chiêu nhìn hình ảnh anh và Thuý , đôi bàn tay xiết lại.

- ông ấy có hỏi tôi đi đâu không ?

Vệ sỹ :

- dạ không ..chủ tịch đã uống thuốc theo lời phu nhân dặn rồi ngủ rồi .

Thư gật đầu ..

- về thôi ..nay tôi mệt ..

- để tôi đi lấy xe ..

Dũng từ khách sạn cùng Vân đi bộ ra gọi Minh và Thuý ..

- ề.. về thôi ,com tối đã sẵn sàng , ăn xong mới có sức chơi tiếp ..

Dũng quay sang Vân rồi cười :

- đôi tình nhân này mãi chơi quá , bọn Họ thật hạnh phúc ..

Bất chợt anh thấy bóng dáng cô gái mặc chiếc váy hồng kia , anh ôm môm

- Thư ..

Vân :

- cái tính mê gái của anh xuất hiện mọi lúc mọi nơi nhỉ ?

Dũng :

- Vân , em tát vào mặt anh xem có cảm giác gì không ?

Vân :

- búp , búp ..

Dũng ôm mặt :

- áy zà sao đau thế ?

- thì anh bảo tôi tát mà .

- vậy là anh không mơ , anh không gặp ma..

Dũng đưa mắt nhìn đã chẳng thấy cô gái váy hồng đó đâu , anh xoa mặt :

- rõ ràng là biết đau , không phải ảo giác mà sao bạn này vẫn ở đây cơ mà , lẽ nào hồn ma cái Thư nó biết thằng Minh qua đây nên tìm về , dù sao trước kia 2 đứa cũng có nhiều kỷ niệm ở đây ..

Vân :

- anh lắm bầm gì thế ?

Dũng :

- ấhể cha rồi , anh gặp ma , anh về phòng trước đây (nói rồi 3 chân 4 cẳng chạy về)

- ơ... ơ ... tên hâm kia (Vân phì cười)

Minh và Thuý cầm tay nhau bước về phía khách sạn .. Thuý :

- chị Vân , đợi em mới ..

Minh :

- thằng Dũng bạn này vẫn đứng đây mà giờ đâu rồi , để em bơ vơ thế này ?

- anh ấy nói mình gặp ma rồi về phòng trước rồi ..

Thuý và Minh cùng phì cười ..

Minh :

- Với nó cô gái nào đã từng bị nó đá đều là mà cả .

Vân :

- đáng đời ..

Minh :

- nhưng anh nghĩ tc với em là nó thật lòng ..

- em chả tin ..

3 người bước về khách sạn , sau khi tắm dưới hồ nước nóng , nhân viên đã dọn sẵn đồ ăn trên bàn .. tôm hùm , cua lớn, thịt xông khói , bào ngư vi cá , mực hấp .. đủ các món ngon trên đời bày ra trước mắt ..

Thuý ôm mồm :

- liệu ăn hết không ? Sẽ rất phí đó ..

Minh cười :

- vậy thì em phải ráng ăn nhiều để vừa khoẻ vừa đỡ phí tiền anh nhé ..

Anh kéo ghế cho cô ngồi ..

- sao thằng Dũng vẫn trên phòng chưa xuống à ?

Vân :

- đang bị hâm nên kệ đi anh ..

Thuý :

- mà buồn cười cứ như gặp ma thật ấy chị nhỉ ..

Dũng từ xa :

- chả gặp thật ấy ..

Minh :

- xàm ..

- mọi người không tin tôi à ? Gặp thật ..

- con ma đấy như nào ?

Dũng :

- không tiện nói ở đây ?

Minh cười :

- mày đi đêm lắm có ngày gặp ma , trước không gặp nên giờ gặp là phải ..

Dũng :

- con ma đấy tới tìm mày thì đúng hơn ..

Mọi người quay sang nhìn Dũng , Dũng hải đầu :

- thì Minh đẹp trai nó tìm là phải (cười nhạt)

Thuý :

- thôi ăn đi , khổ thân anh Dũng chắc đói lắm rồi ..

- ơ hay thế anh không đói .

Thuý cười ..

Anh nhẹ nhàng xé thịt từng con tôm hùm vào bát cô ..

- em làm được ..

- để yên đấy không lại bản tay , tí bơi vào áo anh dơ ai mà chịu được ..

Thuý ánh mắt ầm ục nhìn anh ..anh cười ..

Dũng :

- em kệ nó đi , thằng này nó yêu ai là nó thể hiện thế đấy ..

Vân lăm bằm :

- có như anh cái đồ ham ăn ..

Dũng dừng động tác , nhẹ nhàng cầm con tôm hùm lên rồi cười trêu :

- để anh xé thịt ra cho em nhé ..

Vân :

- thôi khỏi , anh xé tôi ăn mất ngon..

Thuý :

- đôi này cứ như oan gia ngõ hẹp ấy nhỉ ?

Minh :

- cũng vui ..

Ăn xong , mọi người ai nấy đều về phòng , anh và cô một phòng , Dũng Vân mỗi người một phòng ..chắc hẳn ai cũng mệt mỏi sau khoảng thời gian dài ngồi trên máy bay nên việc cần thiết bây giờ là nghỉ ngơi lấy lại sức khỏe để mai còn có việc quan trọng hơn là cắt băng khánh thành ..

Cô thay chiếc váy hai dây lụa tơ tằm trắng xuyên thấu mà anh đã chuẩn bị sẵn , chiếc váy ấy quá hở so với gu ăn mặc thường ngày của mình , cô e thẹn bẽn lẽn bước ra ..

Anh :

- đẹp .. xinh lắm ..

- em thấy nó quá mỏng và quá ngắn ..

Anh cười :

- đi ngủ mặc vậy cho mát với cho dễ hành động ..

Cô tròn xoe mắt :

- không biết xấu hổ ..

Anh kéo cô xuống nằm cạnh mình :

- anh muốn em mặc cho thoải mái mà , thôi nằm gối đầu lên tay anh này , tối nay anh hứa chúng ta sẽ chỉ thế này mà ôm nhau ngủ vì anh biết em đang rất mệt mỏi ..

Cô gật đầu :

- hứa nhá , bàn tay không được hư hỏng đâu nhá ..

- hứa bây giờ , còn nửa đêm phải xem đã ..(haha)

Cô cắn ngực anh :

- đáng ghét ..

- đấy .. em cứ hành động thế , lát anh không chịu được thì lỗi tại ai ?

- tại ai ?

- tại em chứ tại ai , khiêu gọi thế ai mà chịu được ..
- xí .. vậy cách xa nhau ra .
- không được .. thiếu hơi khó ngủ lắm ..

Cô và anh nhìn nhau cười rồi ôm chặt lấy nhau...

Dũng gõ cửa phòng Vân :

- Anh đây ..

Vân cười :

- anh nào ?
- anh Dũng ..
- anh vào đi , phòng không khoá ..

Dũng tùm tùm bước vào ..

- làm cốc cafe chứ ?

Vân gật đầu ..

Dũng và Vân nhìn nhau không nói gì ..

Dũng :

- nói gì đi ..

Vân :

- nói gì đi ..

Dũng và Vân cùng gãi đầu vì đồng thanh cùng câu hỏi ..

Dũng :

- em vui chứ ..
- vui ..
- em yêu anh chứ ?
- không ..

Dũng mặt làm bơ .. Vân cười :

- anh không nói được câu gì khác à ..
- ở cùng em trong một căn phòng 2 người , anh bối rối quá ..
- trước kia anh chơi gái cũng vậy à ?
- không ..đã bảo từ khi gặp em là nghỉ rồi ..
- anh thích tôi ở điểm gì ?
- có lẽ là vì sự thẳng thắn và nhiệt tình ..
- còn ngoại hình ?
- nói không thì là nói dối nhưng đàn ông mà , ai hầu như cũng phải thấy ngoại hình ưa nhìn thì mới có hứng thú tìm hiểu bên trong ..

Vân gật đầu :

- ừ ..

Dũng :

- anh biết con trai yêu bằng mắt , con gái yêu bằng tai ..nhưng em thì khác , có lẽ càng nói

lời ngọt ngào với em sẽ càng làm em ghét ..vậy nên anh không dám nói gì ngọt ngào sợ lại mất điểm trừ ..

Vân nhìn Dũng rồi uống cốc cafe từ từ cười ..

- tôi biết anh đã chuộc thân giúp tôi rồi ..

Dũng vội vàng xua tay :

- đừng hiểu lầm ý anh , anh không bắt em bên cạnh anh , chỉ là anh k muốn em bên người đàn ông nào khác hàng ngày .

Vân nhú mày :

- sao tôi thấy có chút mâu thuẫn nhỉ , vậy là anh không cần tôi bên cạnh anh chứ gì ..

Dũng ôm mồm rồi đập đầu :

- ôi không .. nói sao cho em hiểu , nói sao cho em hiểu giờ , rồi quá ..

Vân cười lớn :

- đồ ngốc ...

Dũng cười nhạt .

- vậy làm bạn gái anh nhé ..

Vân gật đầu ..

- tôi trao lại trái tim lần 2 cho anh , liệu mà sống đấy ..

Dũng :

- anh hứa anh sẽ tốt mà ..

- hứa xong chưa đủ đâu , còn phải chứng minh bằng hành động ..

Dũng gật đầu ôm Vân vào lòng ..

Sáng sớm hôm sau , ngày quan trọng và đặc biệt với anh .. sáng sớm mọi người đã tắt bật cho công tác chuẩn bị , những chủ tịch , giám đốc của các công ty lớn về xây dựng đều có mặt để tham gia lễ khánh thành với anh .. những đoàn xe ô tô sang trọng nối tiếp nhau.. anh là người tuổi trẻ nhưng tài cao và chức vị lại khiến cho ai nấy đều kính trọng và nể sợ ..

Mc :

- chào mừng tất cả mọi người đã đến với đại lễ khánh thành khách sạn Le Meurice của chủ tịch Thiên Minh .. (vỗ tay)

-cho tới thời điểm hiện tại , khách sạn đây chính là khách sạn sang trọng đầy tinh tế nhất của trung tâm thành phố Paris.. là khách sạn mà chủ tịch Minh tâm huyết bấy lâu và hôm nay chính anh sẽ cắt băng khánh thành .. còn bất ngờ khác chính là anh sẽ cùng người thương của mình cầm chiếc kéo trên tay tôi để cắt băng .. mọi người hãy cùng vỗ tay để chào đón chủ tịch tài ba và người thương của anh ấy ..

Anh mặc tây trang màu đen , tóc vuốt keo gọn gàng cùng cô trong chiếc váy đỏ bước ra ngoài khán đài , mọi con mắt đều hướng về hai người ... hôm nay có rất nhiều phu nhân của các chủ tịch đi cùng ông xã đều dành những lời khen có cánh cho anh và cô , một đôi trai tài gái sắc ...

Thư đứng dưới khán đài đẩy xe lăn cho ông xã nắm chặt bàn tay , môi nhếch lên một nụ cười

nhật ..